

654

DIARI DE
GIRONA
LOS DIOS

UAB 608/0914

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Fecha: 10 ENE. 1997

J. A. Goytisolo presenta una antologia de 21 poetes del segle XX en edició bilingüe català-castellà

Poesia catalana per a l'exportació

Veintiún poetas catalanes para el siglo XXI

José Agustín Goytisolo
Editorial Lumen
582 pàgines

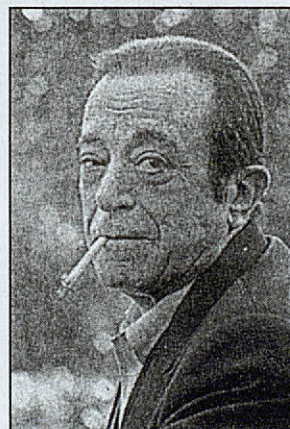
L.F.M.
Girona

José Agustín Goytisolo s'ha queixat sovint del desconeixement i de l'escassa influència de la poesia catalana en l'àmbit literari castellà. Ara exerceix novament de pont i, gairebé trenta anys després de publicar l'antologia *Poetas Catalanes Contemporàneos*, torna a la càrrega amb *Veintiún poetas catalanes para el siglo XXI* (Editorial Lumen), una revisió i ampliació de l'edició de 1968 (Seix Barral).

Goytisolo ofereix, en una edició bilingüe —com és norma en les traduccions de la col·lecció *Poesia de Lumen*— una quinzena de poemes de cadascun dels 21 poetes catalans del segle XX que considera essencials: Josep Carner, Carles Riba, J.V. Foix, Joan Salvat Papasseit, Marià Manent, Pere Quart, Bartomeu Rosselló Porcel, Salvador Espriu, Joan Vinyoli, Gabriel Ferrater, Vicent Andrés Estellés, Blai Bonet, Màrius Sampere, Joan Margarit, Marta Pessarrodona, Narcís Comadira, Francesc Parcerisas, Pere Gimferrer, Pere Rovira, Maria Mercè Marçal i Alex Susanna.

L'antologia desitjada

Es podria acusar Goytisolo d'haver fet una selecció arbitrària d'autors i de poemes —sempre es pot trobar arbitrariedad inevitable en una antologia—, però es cura en salut i anuncia que aquesta edició és el primer pas d'un treball més ampli. «El meu gust hauria estat poder ampliar el nombre d'escrip-

Foix, Riba i Carner, tres dels poetes antologats per Goytisolo, a baix, a la dreta.

tors traduïts, però aquesta seria una tasca que excediria les meves forces i que allargaria el meu treball —diu Goytisolo en el prefaci de l'antologia—. Crec més adequat oferir quinze poemes de vint-i-un poetes que reduir el nombre de poemes o fer-ne quatre o cinc de molts més autors als quals esmento i em refereixo». Però des-

prés afegeix: «També compta el criteri editorial, que, de moment, no s'arrisca a publicar una antologia en tres volums. I escric «de moment, perquè, si tinc salut i temps, crec que podré convèncer l'editor».

L'antologia, dividida en quatre parts, i que inclou un comentari previ a cadascuna d'aquestes

parts a més d'unes notes biogràfiques i bibliogràfiques de cada autor, ja esmenta alguns dels poetes no traduïts i que es podrien trobar a faltar: Sagarra, Martí i Pol, Joan Brossa, Maria Angels Anglada, Feliu Formosa, Miquel Desclot o Enric Casassas, entre d'altres. Per això parla de «ampliar el nombre de poetes (...) encara que això signifiqui tripliar el nombre de volums d'una eventual i futura antologia».

Les traduccions

La traducció de la poesia sempre és una irreverència i una pèrdua, malgrat que sigui necessària, especialment per a les llengües de menor abast, per penetrar en altres àmbits idiomàtics, encara que siguin tan pròxims com el castellà. L'edició bilingüe, doncs, és sempre un encert que permet un equilibri entre el tractament formal dels textos per donar una idea de la forma original i la literalitat que convertiria la poesia en prosa. Tot i no buscar inútilment una rima que forçés un vers —al costat del castellà hi ha el text original—, Goytisolo no renuncia al ritme i fa una traducció acurada. «Crec que he aconseguit que Foix sonés a Foix», ha declarat.

De la primera antologia se'n van vendre més de 15.000 exemplars —un èxit absolut en l'àmbit poètic— que Goytisolo pot repetir. En el llibre afirma que «des de fa diverses dècades els intel·lectuals i aficionats que parlen, llegeixen o escriuen en castellà, s'interessen força per la cultura catalana i pel seu idioma». Tot i això, aquest interès que detecta Goytisolo no significa influència: quan el llibre es va presentar a Madrid va explicar que no havia trobat ningú que fos prou coneixedor de la poesia catalana perquè fes de padri de la cerimònia.